

Herefter synes den danske Regering mig ubestrideligt efter Udtrykkene i Konventionens Art. 4 at have Ret til at fritage Mælkeindustrien fra at omfattes af den almindelige Regel, der er fastsat i Konventionens Art. 2, hvis Regeringen ved denne Afgørelse mener at tage tilbørligt Hensyn til økonomiske og humane Interesser, og hvis den har raadført sig med de interesserede Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer. Og det synes egentlig at følge af Udtrykkene i Deres Skrivelse af 11. Februar 1932, lige saa vel som af de Erklæringer fra de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation og Dansk Mejeristforening, der medfulgte som Bilag, at de 2 nævnte Betingelser er opfyldt. Paa den anden Side maa man erindre, at Afgørelsen, der gaar ud paa at fastsætte en Undtagelse til Fordel for Mælkeindustrien, skal træffes under Hensyntagen til Bestemmelserne i Konventionens Art. 5 og 6, efter hvilke Artiklens Udtryk de Stater, der ratificerer, paa den ene Side „saa vidt muligt skal fastsætte Bestemmelser, der sikrer, at der ydes en anden Hviletid som Erstatning for den Udsættelse eller Forkortelse af Hviletiden, der er fastsat i Henhold til Art. 4, bortset fra de Tilfælde, hvor der ved Overenskomst eller Skik og Brug allerede er fastsat en saadan Hviletid“ og paa den anden Side skal meddele Arbejdsbureauet en Fortegnelse over de Undtagelser, der fastsættes i Henhold til Art. 3 og 4.

Af de ovenfor nævnte Grunde mener jeg for mit Vedkommende, at den danske Regering kan ratificere Konventionen, saaledes at den ikke anvender de Regler om en ugentlig Hviledag, der er fastsat i Konventionens Art. 2, paa Mælkeindustrien.

Modtag etc.....

Albert Thomas.
